TUNTURILATU 3/2024

Satu Ojala

Kyösti ”Kösä” Lamminjoki oli Tunturiladussa monessa mukana. Hänet vihittiin kunniasudeksi Tunturiladun 60-vuotisjuhlissa Tampereella 2006.

Kyösti Lamminjoki, ”Kösä”, on poissa

4–5

VaValle ensi kesänä? 3

Pahakurun jylhä rotkolaakso 6

Kämpillä ahkeroitiin 9

Meloen Kolovedellä 12

Työsarkaa riittää toimintamme tunnettavuuden lisäämisessä

Lomat alkavat työväestöllä olla takanapäin ja enimmät vaellukset lienevät vaellettu tältä kesältä.

Vaelsin heinäkuun lopulla Kevon kanjonin Guivin reitin, suosittelen muillekin. Reitillä oli luonnollisesti muitakin kulkijoita, joiden kanssa tuli hieman juteltua retkeilystä. Monet olivat valinneet tuon reitin varmaankin pääosin maisemien takia, mutta monet myös siksi, että se on merkitty reitti.
He olivat epävarmoja suunnistus- ja reitinsuunnittelutaidoistaan ja uskoisin, että meillä tunturilatulaisilla olisi kykyä ja osaamista auttaa noissa ongelmissa, eli vielä on tekemistä, että saamme oman toimintamme ja osaamisemme retkeilevän kansan tietoisuuteen.

Meidän olisi syytä panostaa vielä enemmän retki- ja vaellusohjaajien osaamisen kehittämiseen ja uusien ohjaajien kannustamiseen. Aloitetaan pienestä, jälkipään valvonnasta päiväretkellä ja edetään vaellusten vetämiseen.
Joukkueurheilussa pidetään yllä juniorityötä ja huolehditaan tätä kautta toiminnan jatkuvuudesta.

Meillähän ei varsinaista juniorityötä ole, eikä se ole päätarkoituskaan, mutta jotenkin tuntuu siltä, että meillä on jäänyt toiminta sisäänpäinlämpiäväksi ja uusien jäsenten on vaikea tuntea itsensä tervetulleeksi.

Nykyinen jäsenpalvelujärjestelmä mahdollistaa uusien jäsenten tunnistamisen ja näille voisi järjestää vaikka vuosittaisen uusien jäsenten tapaamisen ja näin huomioida heidät ja toivottaa tervetulleeksi.
Meille luonnollinen perinne tutustuttaa nousevaa polvea retkeilyyn ja leirielämään on perinteinen VaVa-leiri, jossa nuoret oppivat perustaitoja ja saavat kokemusta leirielämästä.

Tätä tapahtumaa tullaan jatkossakin järjestämään. Lisätietoa toisaalla tässä lehdessä.

Toteaa **Paavo**

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti,
joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.
Lehti postitetaan jäsenille
Latu & Polku -lehden kanssa.

Julkaisija: Tunturilatu ry
Päätoimittaja:
Paavo Ahonen
Veitsitie 14 A 9, 01640 VANTAA
puh.040 527 4639, pkahonen(at)gmail.com
Toimitussihteeri:
Satu Ojala,
puh. 050 5234 844, osatu7997(at)gmail.com
Tiedotustoimikunta 2024:
Taina Jääskeläinen (pj), Paavo Ahonen, Iitu Gerlin, Inka Helenius, Mikko Suominen, Satu Ojala
sähköposti: tiedotus(at)tunturilatu.fi

Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm, ¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa, koko sivu 900 euroa
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Asemakuja 2, 32700 HUITTINEN
Painopaikka:
Sanoma Manu, Tampere

Ilmestymisaikataulu 2024:
Numero Aineistopäivä Lehti jäsenillä

4 29.10. 5.12.
Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Suomen Ladun
jäsenpalvelun kautta,
puh. 09 8567 7450 tai
jasenpalvelu@suomenlatu.fi
tai postitse:
Suomen Latu ry,
Jäsenpalvelu,
Olympiastadion
Paavo Nurmen tie 1,
00250 Helsinki

SUOMEN LATU

Vuoden 2024 viimeinen lehti
ilmestyy 5. joulukuuta.
Aineistot tähän lehteen on toimitettava
29.10.2024 mennessä osoitteella
osatu7997(at)gmail.com

KANNESTA KANTEEN

Retkikohteina koko Suomi

Karoliina Kaski (toim): Retkipaikka – elämysseikkailijan opas., 191 s. Kustantaja: Karttakeskus

Tähän oppaaseen Retkipaikka-yhteisön jäsenet ovat kirjoittaneet elämyksellisistä kohteista eri puolilla Suomea. Kohteita on esitelty 67. Luvassa on hurjaa vauhtia, itsensä haastamista, rentoutumista ja upeita kuvia.
Tekstit on toimittanut **Karoliina Kaski**, joka kirjoittanut muun muassa Lapin ametistikaivoksesta, päivä poromiehenä ja vapaalaskusta Kilpisjärvellä. Kirjan on tarkoitettu niille, jotka etsivät ”jotain erikoista tekemistä”.

Retkipaikka-yhteisö on koonnut paljon tietoa maamme eri luontokohteista ja heidän sivuiltaan löytyy paljon kuvitettua retkeily- ja luontotietoa. Yhteisö on koonnut esittelyt 230 retkikohteesta ja niistä on julkaistu neljä kirjaa. Sivuilta löytyy myös lähes 70 luontoelämystä.

Kohteet on jaettu kuuteen maantieteelliseen alueeseen Ahvenanmaalta Lappiin. Kirjoittajia on 25 ja heidät on esitelty kirjan alussa.

Kirja on helppokäyttöinen. Kustakin kohteesta on kartta, kuvaus, valokuvia ja miten varaudut kohteelle menoon. Lisäksi on koodeilla merkitty, millainen elämys on, mikä on käynnille sopiva vuodenaika ja mikä on hintaluokka.

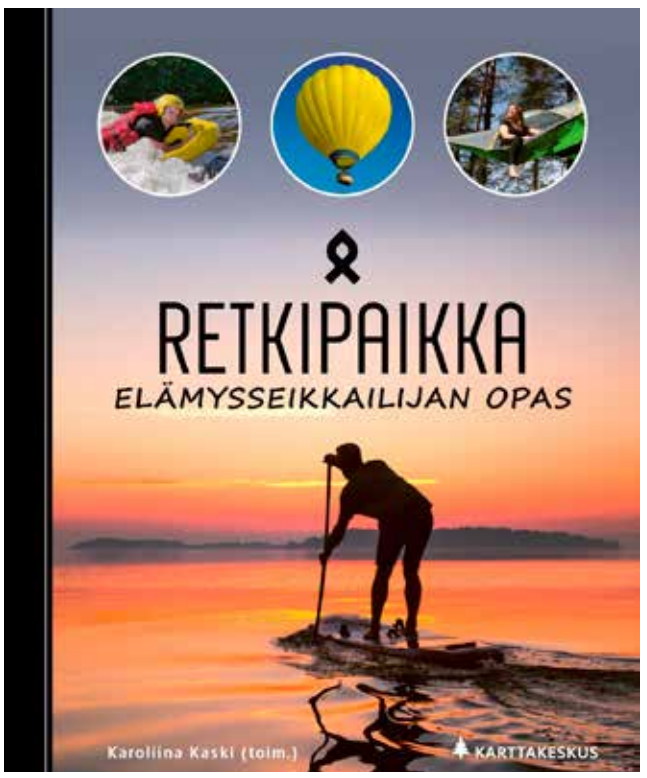
Esimerkiksi Hetta-Pallas vaellusreitin voi kulkea kesällä ja syksyllä, elämys voi olla leppoisa, aktiivinen ja omatoiminen. Hintaluokka on 1–100 €. Reitin voi yksin vaeltaa jopa 12 tunnissa. Mutta kukin kulkee oman kuntonsa mukaan. Hyvää on, että retkelle suositellaan tehtäväksi turvallisuussuunnitelma.

Erikoisimpia elämyksiä ovat yö puumajassa tai kammissa, koskiuinti, MOBO eli mobiilireittisuunnistus, mehiläismeditaatio, porojooga, metsäkylpy ja kaamosretki.

Monet elämykset on tuotteistettu ja niihin on helppo osallistua yksin tai seurassa.

Lapista olisi varmasti löytynyt enemmänkin elämyksellisiä kohteita.

Haluan nostaa tunturilatulaisille sopivan kohteen eli Peerajärven luona olevan Vasaran porotilan, jossa on harjoitettu poronhoitoa 600 vuotta. Kirjassa esittelynä on ”Päivä poromiehenä” ja siinä on kerrottu, mitä päivän aikana kohteella voi tehdä. Luvassa on poronhoidon oppipäivä!

Elämysseikkailijan oppaasta löytyy luettavaa kaikenlaisille retkeilijöille.

Tätä kirjaa voi suositella eri ikäisille luonnossa liikkujille. Kohteita löytyy kaikille, olet aktiiviretkeilijä tai vähempään liikkumiseen tyytyvä kulkija.

Karttakeskuksen kartat ovat laadukkaita. Tekstien ja kuvien avulla voit jo kuvitella, millaista kohteissa on. Hyviä retkielämyksiä!

Antti Karlin

Tunturiladun jäsenkysely

Tunturiladun hallitus on päättänyt järjestää jäsenkyselyn jäsenilleen. Kyselyn avulla saadaan tärkeää tietoa jäsenistöltä ja pystymme parantamaan toimintaamme kyselyn tulosten perusteella. Kyselyssä on monivalintakysymyksiä ja myös vapaata vastaustilaa. Toivomme runsaasti vastauksia. Vastaukset 19.9.2024 mennessä.

Ystävällisin terveisin
Tunturiladun hallitus

Linkki kyselyyn:
https://forms.gle/X9EJaUb5s9f7qhSd9

QR-koodi:

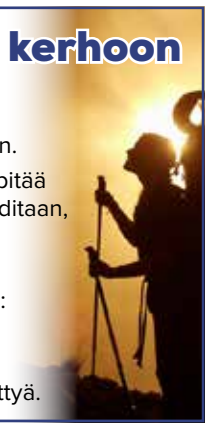
Liittyminen toiseen kerhoon

Tunturilatulainen voi nyt liittyä suoraan toiseenkin kerhoon ilman, että maksaa täyttä rinnakkaisjäsenyyttä Tunturilatuun.

Tunturiladun / kerhon henkilöjäsenyys pitää olla ja kirjautuminen Jäsenpolkuun vaaditaan, koska liittyminen tapahtuu tätä kautta.

Muutos on nyt aktivoitu järjestelmään. Kirjautuminenhan tapahtuu osoitteessa: suomenlatu.crmieportal.com/public/membership/new

Täältä valitaan kerho, johon halutaan liittyä.

Muorravaarakan ruoktun historia

LAPIN AUTIOTUVAT

Muorravaarakan ruoktun rakentaminen on ollut huikea tarina. Imatran Lapinkävijöiden toimittama 60-vuotishistoriikki *Muorravaarakan ruoktu, Koti kairassa* kertoo uskomattomasta raatamisesta kaukana tunturien takana. Historiikin julkistamistilaisuudessa 2017 oli kolme 90 vuoden ikäistä ruoktun rakentajaa muistelemassa menneitä.

Keväällä 1951 Ikäsusi **Eero Melto** oli saanut vihjeen Suomen Ladun toiminnanjohtajalta **Immo Sorjoselta**, että Muorravaarakan laaksossa olisi sopiva paikka autiotuvalle. Seuraavana kesänä Eero vaelsi yksin Saariselällä ja kävi tutustumassa Muorravaarakan jokivarren maastoon. Hän löysi mieluisan kämpän paikan ja sen perusteella imatralaiset päättivät ryhtyä hommiin.

Ennen varsinaista rakentamista kuljetettiin vuoden 1953 keväthangilla rakennustarvikkeita Korvasen kylästä porojen vetäminä kohti Luirojärveä. Porot väsyivät ennen Luirojärveä ja sitten tavaroita raijattiin eteenpäin ahkioissa vetäen tai rinkoissa kantaen. Osa tarvikkeista, muun muassa kymmenen 20 kilon painoista *”semptaliinirullaa”* (kattohuovat), oli varastoitava tunturikuruun myöhemmin kesällä haettaviksi.

1953 elokuussa 12 hengen rakennusporukka lähti kahdella raskaasti lastatulla veneellä Korvasesta Luirojokea pitkin Karapuljuun. Sieltä omat varusteet, muonat ja rakennustarvikkeet kannettiin Luirojärvelle ja edelleen tunturien ylitse ”lossaamalla” Muorravaarakkaan.

Eeron edellisenä kesänä löytämä kämpän paikka olisi ollut kaunis, mutta *Erä-Aaro*, Sodankylän entinen nimismies **Aaro Raappana**, katsoi sopivamman paikan.

Olli Pesosen johdolla työt alkoivat montun kaivamisella ja kelojen kaatamisella. Tunturilatulaisten edellisenä kesänä rakentamalta *Sudenpesältä* käytiin hakemassa työkaluja ja katsomassa rakennusniksejä.

Työ eteni hyvin ja kämppä alkoi nousta muistin varassa, koska piirustukset olivat unohtuneet junaan. Piirustuksissa kämppä oli ollut Sudenpesän mallinen puoliksi maahan kaivettu, matalahko, sivuseinillään 3-4 hirsikerran korkuinen.

Runsaassa viikossa ruoktu tuli lähes valmiiksi takkaa, lavereita ja ikkunoita lukuun ottamatta. Tässä vaiheessa kämppää kutsuttiin *Ukselman ruoktuksi.* Seuraavan vuoden kevättalvella kämpälle vietiin ahkiolla kamiina ja ruoktu viimeisteltiin valmiiksi.

Vuonna 1957 läheisyyteen pystytettiin sauna ja sen ensimmäisenä kiukaana toimi ruoktussa ennen takkaa ollut kamiina. Kiuas ei toiminut kunnolla ja se uusittiin pian, mutta ahkerasta saunomisesta johtuen ja hoidon puutteesta kiukaita kului vuosien saatossa useita. Kukaan ei enää muistanut, kuinka monta kiuasta Olli Pesonen kantoi selässään Muorravaarakalle.

Muorravaaran ruoktussa yövyin ensimmäisen kerran 1964 ja sen jälkeen neljästi. Ruoktulla on saanut olla omassa rauhassaan, mutta kesäkuussa 1967 tilanne oli toinen.

Sateisessa säässä Vongoivalta tullessani jäin tyhjään ruoktuun yöpymään. Menin makuupussiini laverin perälle ja pian olin unessani tarpomassa kevein askelin kauimmaisilla tuntureilla.

Puolen yön jälkeen joku tuppautui viereeni ja hämärässä kämpässä totesin muitakin vaeltajia tulleen. Käänsin kylkeä ja jatkoin keskeytynyttä unelmavaellustani.

Aamulla koin oloni tukalaksi hirsiseinää vasten puristuneena. Kämppään oli tullut lisää vaeltajia. Heitä nukkui lavereilla sekä lattialla pitkin ja poikin – ja vielä pöydälläkin. Totesin, ettei ollut mahdollisuutta nousta ja mennä ulos, joten jäin paikalleni.

Lähempänä puolta päivää en enää kestänyt, joten aloin tehdä tilaa väkivalloin. Nousin ylös, haalin tavaroitani ja potkin jalansijoja päästäkseni ulos.

Lattialla oli aivan uskomattoman ”elotonta” joukkoa. Ulkona valmistin aamiaisen ja pakkasin rinkkaani. Välillä kävin kämpässä etsimässä omia varusteitani. Kun lähdin jatkamaan vaellustani, jäi kämppään yli kaksikymmentä märkää partiolaista vetelemään hirsiä.

Nykyinen Muorravaarakan ruoktu on säilynyt alkuperäisen näköisenä ja toimii metsähallituksen hoitamana lukittuna varaustupana.

Lähelle on rakennettu uudempi Muorravaarakan autio- ja varaustupa. Saunan purkamisesta imatralaiset tekivät esityksen 1983, mutta tulipalo sen lopulta tuhosi vuonna 1987.

Joutenkulkija jostakin

Vuonna 1964 kymmenvuotias ruoktu oli viihtyisä ja hyvässä kunnossa. Vasta vuonna 1984 Imatran Lapinkävijät tekivät kämppään perusteellisen korjauksen.

Tunturiladun syyspäivät ja susiaiset lokakuun alussa Runnissa

Tsietsa ry järjestää tänä vuonna Tunturiladun syyspäivät ja susiaiset historiallisessa Runnin kylpylässä, nykyisin Spa Hotel Runnissa, joka on mainoksen mukaan ”sopivan kaukana kaikesta”!

Runnin historia alkaa jo 1700-luvulta, jolloin paikalliset kävivät nauttimassa Runnin lähdeveden ihmeitä tekevistä vaikutuksista. Tätä lähdevettä/terveysvettä on saatavilla edelleenkin. Virallinen kylpylätoiminta alkoi vuonna 1904, jolloin rakennettiin hotelli, sauna, hieromo ja kahvilarakennus. Runnille tulivat hoidettaviksi paitsi fyysisesti sairaat myös henkistä virkistystä hakevat. Runnilla ovat käyneet monet kuuluisuudet, mm. Akseli Gallen-Kallela, Järnefeltin veljekset, Eino Leino ja monet muut. Myös Carl Gustaf Mannerheim vietti Runnilla aikaa kesinä 1919 ja 1920 sisarensa Sophien kanssa.

Tervetuloa sankoin joukoin tutustumaan ”Runnin kylpylään”, nauttimaan terveysvettä ja olemaan osa sen historiaa! Luvassa on paljon ohjelmaa, ohjelmasta olikin ilmoitus jo edellisessä lehdessä, samoin tässä lehdessä. Paikalle on junayhteys kiskobussilla Ylivieskasta ja Iisalmesta. Runnin asemalta järjestetään kuljetus kylpylälle, kun ilmoittaa tarpeesta kirsian@gmail.com tai marjatta.nuutinen@gmail.com hyvissä ajoin.

Tsietsa ry
Hallituksen puolesta
Kirsi Tenhunen

Kirsi Tenhunen

Runnin kylpylä ympäristöineen on tarjonnut virkistystä jo 1700-luvulta lähtien.

Marjatta Nuutinen

VaVa-leiri on kuulunut Tunturiladun ohjelmaan jo vuosia. Viime kesänä leirin ohjelmassa oli vaellus.

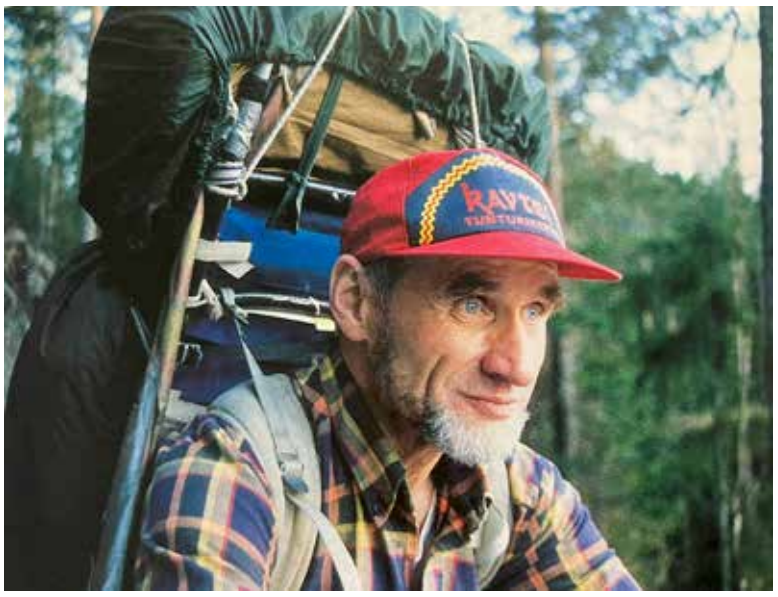
VaVa-leiri 2025

Kuluvana vuonna jäi VaVa-leiri valitettavasti järjestämättä.

Ensi vuonna koetamme uusvanhalla konseptilla, eli keräämme joukon asiasta kiinnostuneita ja innostuneita henkilöitä ja järjestämme leirin koko Tunturiladun yhteisvoimin.

Järjestelyistä kiinnostuneet, ottakaa yhteyttä Paavo Ahoseen, puh.040 527 4639, pkahonen(at)gmail.com

Kyösti Lamminjoki 1939 – 2024

Suomen Latu valitsi Kyösti Lamminjoen Vuoden vetäjäksi 2000.

Kösä retkeili monin eri tavoin. Kuva pyörävaellukselta vuodelta 2004.

Tunturiladun toimintaan ja kehitykseen suuresti vaikuttanut **Kyösti ”Kösä” Lamminjoki** lähti kesäkuun lopulla viimeiselle vaellukselleen ”sinne missä aukee aapa ajaton”.

Kösä oli intohimoinen retkeilijä ja luonnossa liikkuja, varusteiden kehittelijä ja Tunturiladulle omistautunut lämminhenkinen järjestöihminen. Toiminta oli avointa, innostavaa ja ulospäin suuntautunutta. Hän oli osallistuva, osallistava, innostunut, innostava ja tarvittaessa jämäkkä.

Hän on viisaasti todennut: ”Kun pidämme tavoitteemme selvänä mielessämme ja toimintamme uskottavana, luomme vahvan pohjan monentasoiselle yhteistyölle eri tahojen kanssa. Tulevaisuudessakin ihmisten välinen laadukas vuorovaikutus on avainasemassa terveen yhteisön ylläpitäjänä”.

Luonnossa liikkuminen ja eräretkeily oli Kösälle läheistä nuoresta pitäen ja hän toimi aktiivisesti myös reserviupseerijärjestössä. Sielläkin olisi osaavalle tekijälle ollut kysyntää myös hallinnollisiin tehtäviin, mutta onneksemme Kösä päätti käyttää johtamisosaamistaan ja aikaansa tunturi- ja muiden latulaisten piirissä ja hyväksi.

Puheenjohtajana Kösä luotsasi Tunturikerho Kavtsin toimintaa viisi ja Tunturilatua kahdeksan vuotta. Lisäksi hän oli vuosituhannen vaihteessa viisi vuotta Suomen Ladun hallituksen jäsen. Suoritettujen susiarvojen lisäksi hänet kutsuttiin Tunturiladun Ikäsudeksi no 79/1995 ja kunniasudeksi numero 6 vuonna 2006. Suomen Latu puolestaan nimesi hänet Vuoden vetäjäksi vuonna 2000.

TOIMINTA KAVTSISSA JA TUNTURILADUSSA

Kösällä oli puheenjohtajana taitoa visioida suuria linjoja ja näyttäviä tapahtumia sekä rohkeutta tarttua niiden toteuttamiseen. Kösä myös innosti jäsenistöä tehokkaasti yhteiseen toimintaan.

Hänen puheenjohtajuutensa aikana Kavtsi järjesti Tunturiladun 40-vuotisjuhlavuonna 1986 Saamelaiskäsityötapahtuman Helsingissä. Samana vuonna, Kösän ideoimana, tunturilatulaiset eri puolilta Suomea sivakoivat maan rajoja noudattellen Napapiiriltä-Napapiirille – hiihdon. Sama idea toteutettiin 10 vuotta myöhemmin sulan maan aikana pyöräillen ja vaeltaen Tunturiladun täyttäessä 50 vuotta. Nämä tapahtumat toivat Tunturilatua ja retkeilyä esille suurelle yleisölle.

Kavtsilaiset saavat kiittää häntä muun ohella talviretkeilyn ja erityisesti kaamosvaellusten kehittämisestä. Talvella vaellettiin vapaasti pitkin poikin Lappia tukeutumatta autiotupiin, sillä Kösän kehittelemissä Kösäkkö-talviteltoissa yövyttiin turvallisesti lämmittäen valveillaoloaikana sopivaa keitintä käyttäen. Kaamosvaellukset tarjosivat uusia elämyksiä kokeneillekin vaeltajille ja monille niistä tuli vuosittainen perinne. Etenemistavan ratkaisi lumitilanne, mutta hiihtovaelluksia ne harvoin olivat. Kulkimina olivat kumisaappaat, lumikengät tai sukset ja lumitilanteesta riippui, kuljetettiinko tavarat rinkassa vai ahkiossa.

”Koulutus on eräs itsenäisen retkeilyjärjestön tukipilareista. Sillä panostamme turvalliseen retkeilyyn ja pidämme yllä sekä kohotamme retkeilijäin ammattitaitoa”. Tähän lauseeseen Kösä uskoi vakaasti ja ajatuksen johdattamana Kavtsissa valmistui hänen johdollaan retkeilijöille Tunturiladun kattava koulutusaineisto. Siihen kuului perusopetus, kesä- ja talviretkeilyn kurssit sekä retkenvetäjän kurssi. Myöhemmin valmistui myös Suunnistusliiton materiaalin pohjalta Tunturiladun Suunnistuskurssi. Suomen Latukin käytti myöhemmin aineistoa uudistaessaan koulutuspolkuaan.

Kyösti ymmärsi hyvin kerhojen toiminnan merkityksen Tunturiladulle. Hän piti tiivistä yhteyttä kerhoihin ja oli aina valmis tukemaan kerhojen toimintaa muun muassa osallistumalla niiden järjestämiin tapahtumiin.

Tunturiladun järjestötoimintaa kehitettiin Kyöstin puheenjohtajuuden aikana. Järjestömme toimikunnille ja toimihenkilöille luotiin toimenkuvat, kämppien järjestyssääntöjä kehitettiin ja hänen toimintaaikanaan valmistui Tunturiladun kerhokansio. Merkittävä työ oli toimittaa Tunturiladun kaikki aineisto Helsingin kaupungin arkistoon.

TOIMINTA SUOMEN LADUSSA

Kyösti Lamminjoki ei ollut vain vaeltaja, vaan hän oli osaava vaellusopas, retkeilykouluttaja, markkinoija omalla vaatimattomalla ja osaavalla tyylillään, retkitapahtumien järjestäjä ja muun muassa erävaelluskilpailujen johtaja.

Oli hieno suoritus, kun hän johti Erävaelluksen SM-kilpailut Länsi-Lapissa Pellossa vuonna 2000. ”Väylävaellukseen” osallistui yli 150 partiota ja Tunturiladun järjestelykoneistossa oli 185 henkilöä. Ennakkovalmisteluja tehtiin kaikkialla Suomessa, ja koko organisoinnin johti Kyösti kotoaan Helsingistä. Uskomaton suoritus! Tässäkin asiassa kokemus oli valttia: hän oli ennen kisojen johtamista osallistunut kilpailijana 11 Erävaelluksen SM-kisaan.

Kun retkeilyä piti markkinoida tehokkaasti pääkaupunkiseudulla, Kyösti oli valmis ja innokas tekemään retkinäyttelyn Finlandiatalon suuren konserttisalin näyttämölle tai jopa Helsingin rautatieaseman sisälle lasivitriiniin ja esittelemään siellä retkielämää vaihtelevin teemoin yhdessä muiden tunturilatulaisten kanssa viikon ajan.

LUOVA KÖSÄ

Kyösti innostui retkeilyvälineistön kehittämisestä jo vuonna 1965, kun hän tapasi **Erik Pihkalan** ja tämän Grönlanti-retkiryhmän. Silloin hän jo havaitsi, kuinka tärkeää on löytää juuri itselle sopiva retkivälineistö. Sitä ei varsinkaan tuohon aikaan ollut saatavilla kaupan hyllyiltä.

Siitä alkoi kehittelijän taival, jonka aikana syntyi sekä uutta välineistöä omille retkille mutta myös apuvälineistöä retkikavereille. Kehitystyötä hän teki usein yhdessä reserviupseeritovereittensa kanssa ja ideoita käytettiin ja kehiteltiin sujuvasti ristiin.

Kaikki Kösän kanssa retkeilleet tietävät, että hän todella varustautui kaiken, myös pahimman, varalle. Niinpä hänen rinkkansa painoi yli kaikkien suositusten ja teolliset ahkiot olivat muiden puutteiden lisäksi aivan liian pieniä. Piti tietenkin kehitellä oma! Sen prototyyppi pääsi käyttöön 1980-luvun lopulla ja sen yksityiskohtia paranneltiin vuosien aikana useampaan kertaan.

Jo edellä mainitun Kösäkkö-teltan lisäksi toinenkin retkeilyväline on usein päässyt retkille mukaan. Se on pönttökeitin Klapi, jolla aikaansaadut nokipannukahvit ovat virkistäneet väkeä vaativissakin keleissä ja mitä erilaisimmissa oloissa.

Suuritöinen tapahtuma oli myös Kösän vetämä kanootinvalmistuskurssi. Yksi inkkari valmistui kerhon käyttöön ja lisäksi 17 muuta, jotka kavtsilaiset rakensivat omaan omistukseensa. Vaikka uuden kehittäminen miestä kiehtoikin, hän arvosti vanhaa ja hyväksi todettua eikä sitä tarvinnut eikä pitänyt uudella korvata.

Täysin toisenlaista luovuutta Kösä toteutti tekemällä prässäämistään luonnonkukista kauniita tauluja ja kortteja. Kesällä hänellä oli mukanaan joku huokoiselle paperille painettu kirja, jonka väliin saattoi poimia kauniita kukkia. Kun kirjan vyötti vahvoilla kumilenkeillä, oli jokamiehen kenttäprässi valmis. Hänen käsissään hauraista kukista, lehdistä ja korsista syntyi taideteoksia, joilla muisti merkkipäivien viettäjiä tai muuten vain ilahdutti ystäviä ja yhteistyökumppaneita.Räväkästä tekijästä löytyi myös herkkyyttä ja malttia.

VAVA-LEIRIT

Tunturiladun toiminnassa Kösän sydäntä lämmitti erityisen paljon Tunturikerho Oktan aloittama Va-Va-leiriperinne Susikyrössä. Kyseessä on lapsille ja heidän isovanhemmilleen suunnattu viikon mittainen leiri. Sen nimitys Vauvasta vaariin, muorista mukeloon lyheni pian VaVaksi. Ensimmäisellä leirillä hän ei vielä ollut mukana, mutta monena seuraavana kyllä. Sittemmin leirien vetovastuu on siirtynyt kerhoille.

Lapsille alkuaikojen leirien jännittävin tapahtuma oli Kösän vetämä rinkkalautan rakentaminen ja sillä Vuontisjoen ylittäminen. Siirryttyään VaVan vetovastuusta Kyösti jatkoi leirillä osallistumista keittämällä telttakatoksessaan leirin emännille tiskivedet ja toimimalla ”koko leirin vaarina”, jonka luokse lapset tulivat kuunteleman turinoita ja tarvittaessa purkamaan pikku murheitaan. Omaiset ovatkin toivoneet, että halukkaat muistaisivat Kösää tukemalla VaVa-leirien järjestämistä. Maksun voi lähettää Tunturiladun tilille FI11 4108 0010 3176 86, viite 4501.

Me olemme menettäneet pitkäaikaisen ystävän ja retkitoverin, perheenjäsenet puolison, isän ja isoisän. Kösän lempilaulu oli Synnyinmaan laulu, siis se joka alkaa On maista kaikista sittenkin. Sitä sopii Kösää muistellen laulaa. Mutta älkäämme unohtako hänen lempilausahdustaan, johon lehdessä julkaistu kuolinilmoituskin päättyi

JOKA SÄÄ ON RETKISÄÄ!

Tekstit: **Vappu Hietala, Tuomo Jantunen** ja **Marita Maula**
Kuvat: **Aino Koivisto** ja **Juha Kelkka**

Tällaisia luontokortteja Kösä loi.

Kösä oli aktiivinen kouluttaja.

Kösä oli myös ahkera talkoolainen. Kuva Kärrikaltiosta.

Kösällä oli kahvinkeittotaito hyppysissään.

Hiihtovaellukset olivat Kösälle mieleen.

Ja leikkimieltäkin häneltä löytyi.

Kösää muistellen

Jussi Rimppi

Kösä osasi antaa tilaa hengen vaellukselle.

Kirjoittelin tätä juttua kesällä 2009 itselleni niin rakkaan Saariselän maisemissa. Edellisen kerran kuljin tästä samasta kohtaa, Anterijoen vartta pitkin, kymmenen vuotta sitten keväällä. Silloin hiihtelin Kösän kanssa elämäni siihen mennessä pisimmällä vaelluksella. Olimme lähteneet matkaan Mehamnista Jäämeren rannalta melkein kolme viikkoa aikaisemmin ja määränpää, Kiilopää alkoi jo häämöttää. Vielä pieni koukkaus Hammaskurun ja Luiron kautta ja joutuisimme palaamaan sivistyksen pariin.

Pitkin talvea oli sitä retkeä suunniteltu **Kösän** ja **Kurjen Masan** kanssa. Jo menomatka Mehamniin oli monimutkaisin siirtymä, missä olin ollut mukana, varsinainen Normandian maihinnousu. Kösän organisoimina matkasimme junalla, bussilla, taksilla, jopa laivalla ja vielä kerran taksilla, ennen kuin pääsimme pystyttämään teltan lumipyryssä. Ensimmäinen viikko opetti meille kunnioitusta Jäämeren sääilmiöitä kohtaan. Välillä tuli kiire saada teltta pystyyn muutamassa minuutissa nousseen myräkän alla, välillä puskimme sokkona ”mittarilentoa” pöllyävän maalumen halki.

Kolme henkeä yhteen telttaan majoittuneina vaati vähän järjestelyä, mutta sosiaalisilta eläimiltä se sujui mukavasti. Saavuimme sitten Suomen puolelle Nuorgamiin, Masa jäi sinne lihapatojen ääreen ja jatkoimme kahdestaan Kösän kanssa kohti etelää. Ahkiomme paino vain kasvoi, ei niin, että olisimme ottaneet täydennyksiä, vaan yhteisvarusteet piti nyt jakaa kolmen asemesta kahden miehen kuormiin. Kösällä on kaikilla vaelluksillamme ollut tiukat eettiset periaatteet: kaikki yöt nukutaan teltassa ja kaikki varusteet kulkevat alusta asti mukana. Minullekin tällainen askeesi sopii kyllä erinomaisesti.

Seuraavat kaksi viikkoa olivat ikimuistoinen matka sekä fyysisessä, että henkisessä mielessä. Noudatimme säännöllistä päivärytmiä ja pian kaikki päivät alkoivat näyttää samoilta. Käsitys ajan kulusta muuttui oudosti, sitä vain kellui jonkinlaisessa tyhjiössä ja maisemat ja tunnit virtasivat ohitse. Uskoakseni tällaista ei voi kokea normaalissa arkielämässä. Saatoimme hiihtää tunteja puhumatta juuri mitään. Saattaa kuulostaa hullulta, mutta olen kiitollinen Kösälle siitä, että hän osasi olla hiljaa ja antaa tilaa hengen vaellukselle. Tämä kokemus on muistoissani päällimmäisenä ennen kaikkia yksittäisiä sattumuksia, joita kyllä niitäkin riitti.

Kösä on kehittänyt leirirutiinit niin huippuunsa, että teltan pystytys sujui sekin miltei sanattoman yhteisymmärryksen vallitessa, kumpikin tiesi tehtävänsä ja jokainen tavara paikkansa. Minulla on ollut etuoikeutena olla Kösän ”oppipoikana” näissä hommissa jo vuodesta 1984.

Ei se retki mikään hiljaisuuden retriitti ollut kuitenkaan. Meillä riitti puhuttavaa ja maailmassa parannettavaa iltaisin teltassa vaikka kuinka paljon. Kösän tarinavaraston pohja ei tullut näkyviin vielä kolmessa viikossa. Vielä enemmän kuitenkin arvostan Kösän laajaa sydämen sivistystä, hänen kanssaan hyvä pohtia ihmiselon kaikkia puolia.

Se retki tuli sitten päätökseen, olimme 569 kilometriä rikkaampia ja mieli paloi uusiin seikkailuihin. Seuraavina vuosina teimme toisen Jäämeren retken, Berlevågista Inarin Riutulaan. Sitten Karigasniemeltä Kautokeinon kautta Susi-Kyröön, näillä vaelluksilla olivat myös Kurjen Masa ja **Kiikan Markku** mukana ensimmäisen viikon aikana.

Yritimme myös pitkää reissua itäiseltä kolmen valtakunnan rajapyykiltä lähtien, mutta kasvihuoneilmiö teki tepposet. Inarinjärven ylityksen jälkeen oli Inarissa paljas maa vastassa. Oli muuten köykäistä vetää ahkiota, joka enimmäkseen kellui vedessä.

Kun aikoinaan liityin Tunturilatuun ja Kavtsiin syksyllä -84, pääsin heti aluksi retkenvetäjäkurssille, joka pidettiin Meikojärvellä. Kösä oli yhtenä kouluttajista ja heti tuli selväksi, ettemme joutuisi kuuntelemaan tylsiä kalvosulkeisia, vaan joutuisimme tositoimiin. Jo kurssin aluksi meidät heitettiin jonnekin pimeään metsään, mistä piti omin voimin hakeutua leiripaikalle. Tammikuussa -85 Kavtsi piti viikonloppuleiriä Kattilassa. Vaikka minulla kunnon makuupussi olikin, en tiennyt talvisesta telttailusta tuon taivaallista. Niinpä jouduin Kösän kaveriksi intensiivikurssille. Yöllä mittarilukema putosi -31 asteeseen. Olin kerralla myyty, enää ei ollut paluuta hikisiin autiotupiin, niin mukavasti teltassa nukutti.

Kösän mittavin panos retkeilyn välinepuolella onkin ”Kösäkkö”, teltta, jota hän on kehittänyt jo vuosikymmenien ajan. Se ei ole pelkästään tinkimätön ahkiovaeltajan teltta ,vaan kokonainen retkeilymenetelmä, joka kattaa majoituksen, ruuanlaiton, varusteiden kuivauksen ja vesihuollonkin. Voisi melkein puhua elämäntavasta, Kösäkön kanssa retkeilijä on vapaa tukikohdista ja reiteistä ja pääsee lähemmäksi koskematonta luontoa.

Muutenkin Kösä tunnetaan kätevänä miehenä, varustemestarina, joka korjaa mitä vain. Ahkiosta löytyy aina metallisesti helähtävä kanisteri, täynnä varaosia, pihtejä, araldiittia, vasara ja jopa ”alasin”. Tällä kaikella on tietysti myös hintansa. Tärkeintä on kuitenkin Kösän taito käyttää näitä välineitä tositilanteissa, usein äärimmäisissäkin olosuhteissa, silloinhan varusteet useimmiten rikkoutuvat.

Kösä on myös aina ollut valmis analyyttisesti ja avoimesti pohtimaan parannuksia varusteisiin. Minkä insinöörin maailma Kösässä menettikään!

Olen myös oppinut tuntemaan Kösän johtajana ja organisaattorina eri tapahtumissa. Käskytys on jämäkkää: ”Partio A sinne, partio B tänne, sitten vaihdetaan, onko kysyttävää?” Sitten tuttu hymy saa odotukset korkealle, tästä tulee ennen kaikkea hauskaa! Kösä asettaa päämäärät korkealle, niiden eteen joutuu todella ponnistelemaan. Päämäärä ei kuitenkaan ole tärkeintä, ydin on siinä itse tekemisessä, matkalla olemisessa. Tämän vuoksi Kösä ei herätä ihmisissä tarvetta ryhtyä hänen kanssaan kilpasille, yhdessä tekemisessä on tarpeeksi.

Tässä oli muutamia henkilökohtaisia muistoja tilanteista, joissa olen oppinut Kösän tuntemaan. Nyt ystäväni jo hiihtää siellä, missä ahkio on kevyt, aurinko paistaa ja hanki kantaa aina.

Jussi Rimppi

Kolbman kesävaellus Tsarmitunturin maisemissa

Kesäkuun alun viikot ovat olleet perinteisesti mahtavaa aikaa vaelluksille. Kevät vaihtuu kesäksi parissa viikossa, on valoa ja sopivan lämmintä. Ennen kaikkea, ei ole vielä hyönteisiä vaeltajan vaivana.

Onko sitten ilmastonmuutos vai mikä, mutta näppituntumalla muutaman viime vuoden aikana muutosta on ollut ilmassa – hyönteiset lentävät jo hyvissä ajoin ennen juhannusta. Ei toki mitään pahaa räkkää, mutta sen verran kuitenkin, että hetkittäin täytyy suojautua.

Kolbman tämän vuoden kesäkuun vaellus suuntautui Tsarmitunturin erämaa-alueelle. Tämä pinta-alaltaan yksi pienimmistä erämaa-alueista on kuin koko Lappi pienoiskoossa: on metsää, avotunturia, jokikuruja sekä järviä ja suoalueita.

Muutama pieni kämppä löytyy, mutta merkittyjä reittejä ei ole. Melko rauhassa siis saa kulkea, vaikka tietysti alueella on omat puskaradioissa tietoon tulleet suosikkikohteet.

Polkuja alueella kyllä on, ja niitä pystyimme hyödyntämään melko mukavasti. Maasto on kohtuullisen kulkukelpoista miltei kaikkialla, mutta ei silti ihan puistokävelyä.

Rinteet ovat paikoin jyrkkiä ja erityisesti Sarmikuusikoiden alueella pehmeä sammalpohja on raskas kävellä. Aluetta ympäröi kolmella suunnalla talousmetsävyöhykkeet, joten maastoon pääsee monesta paikasta helposti.

Me päädyimme hyödyntämään Tunturiladun omaa kämppää Susi-Talasta vaelluksen ensimmäisen ja viimeisen yön tukikohtana. Autot jätettiin siis Kontosjärventien parkkipaikalle ja ensimmäisen päivän taival oli helppo siirtymä polkua pitkin kämpälle.

Susi-Talakselta matka jatkui kohti Ahvenlammen kämppää rajavyöhykkeen reunaan, aivan erämaa-alueen pohjoisreunalla. Tämä päivätaival olikin retken pisin, noin 13 kilometriä. Päivälämpötilan lähennellessä 20 astetta hiki alkoi jo virrata ja oli mukava pulahtaa uimaan päivän päätteeksi. Kesä oli selvästi jo alkanut, monet kukat kukkivat runsaina ja koivunlehti oli jo ihan täysikokoinen kesäkuun toisella viikolla.

Ahvenlammelta matka jatkui Asentolammille, missä vietimme aikaa kaksi yötä. Välipäivänä tehtiin retki Akalauttapäälle ja jylhälle Pahakurulle. Viidentenä vaelluspäivänä kierrettiin Akalauttapään eteläpuolelle etsimään Karhukammia – tuota Tsarmitunturin kuusikoiden kätköissä sijaitsevaa hienoa vierailukohdetta.

Sen verran hyönteisiä oli ilmassa, että kammille emme jääneet yöpymään, vaan etsimme tuulisemman paikan avonaisemmasta metsästä.

Erämaa-alueen etelälaidalta Kiviojan varresta matka jatkui kohti Artan kämppää, joka tuntui olevan monen muukin vaellusryhmän reitillä. Artalta Susi-Talakselle kuljimme maisemareittiä Sarmitunturin harjanteita pitkin. Hikinen nousu palkittiin huimilla maisemilla huipulla. Vaellushiet pestiin pois Talaksen saunassa ja kahdeksantena, viimeisenä vaelluspäivänä oli enää jäljellä siirtymätaival takaisin tien varteen.

Haikein mielin heitettiin hyvästit vaelluksen päätteeksi niin mukaville retkikavereille kuin Tsarmitunturillekin. Ja perinteiseen tapaan samalla suunniteltiin jo seuraavan vuoden vaelluskohdetta – ehkä tapaamme Kaldoaivissa ensi vuonna!

Teksti **Hanna Sinilehto**
Kuvat retkiryhmä

Tsarmitunturin erämaasta löytyy hienoja retkeilymaastoja.

Asentolammilla on hieno leiripaikka.

Pieni tunnelmallinen Ahvenlammen autiotupa.

Tunnelmatulilla aika kuluu kokemuksia vaihtaen ja sukkia kuivatellen.

Sarmikuusikoiden salaperäistä sammaleista metsää.

Matalan kynnyksen vaelluksella Pallaksella

Kartanlukuhetki paljakalla.

Utuisessa säässä kulkemista myrskyä odotellessa.

Osallistuin ensimmäiselle pitkälle Lapin vaellukselleni kesäkuussa. Reissu oli Kavtsin matalan kynnyksen vaellus. Olen lapsena ja nuorena ollut aktiivinen partiolainen, mutta en mikään eräjorma. Parina vuonna osallistuin Kavtsin Rakastu Retkeilyyn -kurssille ja aloin pikkuhiljaa päivittää varusteitani ja retkeillä myös itsekseni.

Matkaan lähtiessä huolestutti eniten rinkan paino. Ajatuskin painavasta rinkasta sai aikaan kolotuksen hartioissa ja lapaluiden välissä. Olin ajatellut kävellä lähimmälle juna-asemalle, mutta kun nostin rinkan kotona selkääni, päädyin nousemaan raitiovaunuun. Reissun alku ei luvannut hyvää.

Tapasimme Susikyrössä ennen vaellukselle lähtöä. Ensimmäisenä päivänä säätelin rinkkaani ja sovittelin askeleitani muiden tahtiin.

Ilalla tuntui kuin yhden päivän sisällä olisi ollut useampi päivä. Kun yöllä olin lisännyt ja vähentänyt vaatteita, pohtinut aikani vähentäisinkö ilmaa patjasta ja sen tehtyäni, miettinyt, että menikö liikaa ja kun heräsin aamuun sateessa, ei ilo ollut ylimmillään. Aamupuuroa keitellessä, ensimmäistä kahvia siemaillessa alkoi tuntua valoisammalta. Maisemat olivat huikeat ja puro solisi. Viereisissä teltoissa valmistauduttiin myös päivään.

Päivien onnea on, ettei mihinkään ole kiire. Päivät rytmittyvät kävelystä ja eri pituisista tauoista, joiden aikana ehtii hyvin pötkähtää rinkan viereen. Keittimet töhöttävät lounaita ja päivällisiä.

Kaikki puuhastelevat omassa rauhassa arkisia, mutta niin kovin arjesta poikkeavia asioitaan. Ollaan matkalla, mutta koko ajan jo perillä.

Yhden päivän aikana ehtii kulkiessa olla omissa ajatuksissaan ja hyräillä mieleen tulevia lauluja, mutta myös kuulla monenlaisia tarinoita ja tutustua hienoihin ihmisiin. Jäämme ihmettelemään ruohokanukkoja, kurjenkanervia ja monia muita kasveja, joita tietävimmätkään eivät aina osaa nimetä. Ihmettelyn jälkeen päätetään usein ottaa kuva. Etujoukko menee menojaan ja jää jossain kohtaa odottamaan meitä haaveilijoita.

Ollaan erikseen ja ollaan yhdessä. Kun jollain on liikaa patukoita, muut auttavat kernaasti. Kun reppu painaa vaikeana päivänä likaa, painoa jaetaan muille. Vesistön ylityksissä tarjotaan avuksi sauva tai kättä.

Tuulisena iltana kaivetaan porukalla kiviä kiilojen painoksi. Illalla leirissä polskahdetaan uimaan, jutellaan ja maistetaan ehkä rommia, lueskellaan tai kirjoitellaan. Unta ei juuri tarvitse houkutella ja kaikki ovat varhain makuupusseissaan.

Yhtenä päivänä sataa rajusti. Samanlaista keliä luvataan seuraavallekin päivälle tosin napakammalla tuulella. Lähdemme suunnitelmasta poiketen kohti Pahakurun autiotupaa.

Lämpimään tupaan tullessa tuntuu riemukkaalta ja samalla haikealta. Ulkona tuulee ja sataa taukoamatta. Virittelemme tupaan pyykkinaruja. Osa porukasta pystyttää teltat tuvan lähistölle, osa jää yöpymään sisälle.

Arjessa kuljen usein asfaltilla. Lapissa astelin rinkka selässä joen yli kiviä pitkin tai suolla mättäältä toiselle. Poluttomilla teillä oli keskityttävä joka askeleeseen.

Askeleen kevetessä myös mieli alkoi levätä, täyttyä pulppuavasta ilosta.

Juhannussunnuntaiaamuna saavuin Helsinkiin, ja toisin kuin mennessä, kävelin rinkkani kanssa kotiin. Kuljin kiertotietä ja hypähtelin rannan kivillä. Sain kokea yöttömän yön, poluttomat taipaleet, tunturipurojen jäätävän veden, suon tuoksun, kuulla poron kellot, nähdä lapintiiran, polskahtaa tunturijärvessä laulujoutsenen kanssa.

Sain olla osa sinnikkäiden ja viisaiden vaeltajien ryhmää. Vaellus oli päättynyt, mutta sen muistot olivat painuneet sydämeeni.

Teksti: **Virpi Aromaa**
Kuvat: **Paavo Ahonen** ja **Merja Rapeli**

Outtakankielisen kainalossa.

Poluttoman polun kulkua.

Rautujärven luoteisrannan yöpymispaikkaa kohti.

Pieni matka piti kulkea Hetta-Pallas reittiä, muuten omia polkuja.

Rautuvaaran pohjoispuolelta löytyi vielä luminen kuru.

Lähdössä Ketomellasta, Kirsi Hiltunen, Tiina Holm, Pirjo Hukka, Isa Päivinen, Miika Lauriala, Sirpa Karvonen, Jorma Martikainen, Paavo Ahonen ja Virpi Aromaa.

Ylitystä piti vahtia silmä kovana.

Pahakurun tuvan etupiha lainehti.

Owla kesävaelluksella Ruotsin tuntureilla

Pyry Liljamo

Kohti Kebnekaisea kesävaelluksella.

Mustikkametsässä sääskiä huitoessa tuli mieleen, ettei kesän vaellusreissussa ollut juuri sääskistä haittaa – paitsi yhdessä tunturituvassa.

Kuljimme reittiä Vakkotavare–Teusajaure–Kaitumjaure–Singi-Kebnekaise-–Nikkaluokta. Tämä oli minun ja parin muun vaeltajan ensikerta Ruotsin tuntureilla.

Vakkotavaren parkkipaikalta lähtiessä oli ”luulotpoisrinne” heti edessä. Aurinko paistoi, tuuleskeli hieman ja se vei hyttyset liki kokonaan pois. Telttayön olimme noin tunnin matkan päässä parkkipaikalta lähellä puroa. Yöllä satoi hieman vettä.

Aamulla auringon paistaessa jatkoimme matkaa kohti Teusajaurea – polku oli paikoin kivikkoista. Tuuleskeli sopivasti. Lounaan jälkeen puron ylitys kiveltä kivelle loikkien tai kahlaus tai lankun päällä keikkuen. Eka riippusilta, useita purojen ylityksiä joko lankkusiltaa tai ritiläsiltaa myöten.

Vaan oli pitkä alamäki kohti Teusajaurea. Lopussa tulimme vehreämpään maastoon ja hyttysten syötäväksi – hyttyshattu päähän. Rannalla odottelimme muiden joukossa venekuljetusta. Kolme reipasta souti itse veneensä yli järven. Majoituimme tupaan, saunoimme todella kuumassa saunassa, söimme lihapullat ja muusin sekä huolsimme varusteita. Sitten se olikin jo yöunien vuoro, mutta niitä hyttysiä piti ensin pyydystää.

Aamulla lähdimme nousemaan Muurkin rinnettä kohti Kaitumjåkkaa. Ilma oli sopivan lämmin vaeltamiseen ja maisemia ehdittiin ihailemaan. Upeita pieniä ja isoja koskia sekä putouksia matkan varrella. Kaitumjauren tunturituvalle tullessamme tupavahti tarjosi raikasta mehua ja esitteli alueen palveluita.

Tupa oli isompi kuin edellinen. Ostimme kaupasta palautusjuomaa ja muusijauhetta sekä stroganoffia. Ja hyvin maistui. Sielläkin saunottiin.

Hyvin nukutun yön jälkeen kohti Singiä. Päivä oli reissun kylmin, koska aurinko oli useita tunteja pilvessä ja tuuli reippaasti. Tupahan näkyy kaukaa mutta erittäin kivikoinen matka ei meinannut loppua ollenkaan.

Hannu Liljamo

Vaeltajat ovat lähdössä Singistä kohti Kebnekaisen tunturiasemaa.

Vain kaksi yöpyi teltassa muut olimme tuvissa. Luvassa oli raikas yö. Aamulla kohti Kebnekaisen tunturiasemaa. Lepotaukoa pidettäessä meidät ohitti pari nuorta polkujuoksijaa kevein askelin. He olivat yöpyneet meidän kanssa samassa tuvassa.

Jylhiä maisemia riitti, Laddjupahtan ja Sinnicohkkan välistä mentiin ja Kebnekaisen seutu avautui. Pitkä oli loppumatka vaikka aurinko paistoi ja ilma oli sopivan lämpöinen.

Kännyköiden kautta kuultiin että hillakausi kotimaassa on käynnistynyt hyvällä saaliilla. Runsaasti oli väkeä liikkeellä Kebnekaisen tunturiasemalla.

Varasimme paikan illalliselle ja saunan jälkeen saimme eteemme poroa. Lepopäivänä satoi vettä kunnolla ja roikotti pilviä iltaan asti. Tällä kertaa sai Kebnekaise jäädä huiputtamatta. Illallista söimme kaikki yhdessä.

Aamulla viimeiselle etapille. Osa telttaili lähellä Darfålväggian siltaa – sieltä jatkoimme kaikki yhdessä eteenpäin kohti Laddjujävriä, josta otimme venekyydin. Säästimme jalkoja 6 kilometrin verran.

Enoks Sarrin uudentuntuisessa ravintolassa söimme muun muassa hirvi- ja poroburgereita. Sen jälkeen lähdimme kävelemään kohti Nikkaluoktaa 6 kilometriä. Päivä oli aurinkoinen ja polku sorastettu suurelta osin.

Majoituimme kaikki mökkeihin ja söimme yhdessä poronkäristystä ja taisimmepa juoda lasillisen viiniäkin. Illalla vielä kävimme kurkkimassa Nikkaluoktan kappelin ikkunoista. Avaimen oli joku lainannut muttei vielä palauttanut, joten emme päässeet sisään katsomaan tarkemmin. Aamulla kävimme vielä tervehtimässä pihapiirissä olevia vuohia.

Matkan varrella runsaasti tunturikihuja, kapustarintoja, merikotka, lokkeja sekä ”pikkutirppuja”. Niin ja useampi käki. Sopuli, tervakko, härkkejä, siniyökönlehti, vaivaispaju, varpiota, kurjenkanerva, suokukka, vanamo, punakko, kullero sekä kaarlenvaltikka, tunturikallioinen, kissankäpälä, ohdake, tupasvilla, töppövilla, puolukka, mustikka, hilla, ruohokanukka, väinönputki, pikkutalvikki, metsätähti, vilukko ja ruusujuuri.

Terttu Riskilä
Owla

Retkiviikonloppu Näätähiekalla Älänteellä

Tuula Huttunen

Retkiviikonloppu oli sovittu pidettäväksi 8.–9.6., mutta intoa oli niin paljon, erityisesti lapsilla, että Näätähiekan rannoille mentiin jo perjantai-iltana etsimään teltalle paikkaa.

Mahdollisuus olisi ollut yöpyä myös leirikeskuksen kivoissa sisätiloissa, mutta teltta oli ainoa oikea paikka, kun kerran retkellä oltiin!

Vaihtoehtona oli myös riippari, johon yksi lapsista pääsi yöksi, eka kertaa elämässään. Eikä yöllä tullut ikävä edes äitiä siinä keinuessa.

Lauantaina leikittiin, uitiin, käytiin tutustumassa polkuihin ja Vongankoskeen ja laavuun siellä.

Alkukesän kasvit ja kukat tulivat tutuiksi ja vaihteleva jokivarren maisema, jossa vanhoja puita koristivat jäkälät, sammalet ja käävät.

Jotkut kävivät pidemmälläkin patikoinnilla, mutta iltapäivällä olikin keskityttävä jo saunojen lämmitykseen, oi sitä ihanaa savusaunaa!

Sunnuntaina käytiin evästelemässä Huuhkajanniemessa ja samalla tarkistamassa sen järjestys ja kunto ennen kotiin lähtöä.

Älänteellä väkeä oli 13, joista lapsia neljä. Lapset tekivät tästä leiristä erityisen hauskan, edes pieni kyyn poikanen ei heitä pelottanut. Selväksi tuli, että jonkinlaista Vava- leiriä tai lyhennettyä sellaista tarvittaisiin, vaikka sitten alueittain.

Päivi Korolainen
Tsietsa

Lasten kanssa Vongankoskella Näätähiekalta patikoinnin jälkeen. Laavulla nautittiin eväitä ja ihailtiin koskea. Alkukesän hyttyset olivat heränneet Tiilikanjoki-varressa, mutta ne eivät haitanneet menoa. Vasemmalta Päivi, Hilma, Ellen, Emilia, Lyyli ja Anitta.

KÄMPPÄTOIMIKUNNAN KUULUMISIA

Kiisan kammiin uusi kamiina

Kämppätalkoot pidettiin kesäkuussa viikoilla 23-25 järjestyksessä Kyrö – Kiisa – Talas. Kaikilla kämpillä tehtiin perinteisten useita käsipareja vaativien puu-, siivous- ja ylläpitotöiden lisäksi muun muassa seuraavaa:

Kyrössä vaihdettiin vanhaan kämppään ja Susi-Oskariin uudet kaasuhellat. Koira-Oskariinkin olisi vaihdettu, mutta kolmas kaasuhella osoittautui vialliseksi, joten tämä jäi ensi kesän talkoisiin.

Pekan Oskariin asennettiin liesituuletin ja keittokatoksen hellaan uusi kansilevy. Vanhan kämpän terassille vaihdettiin toisen puupenkin tilalle tarvikelaatikko tavaroiden säilytystä varten. Aihkin lattiaa ja kattoa tuettiin lumikuormaa varten lisäämällä tukirakenteita. Vanhojen ulkokäymälöiden kattohuovat uusittiin.

Kiisalla vaihdettiin kämpän kaikkiin patjoihin ja tyynyihin uudet suojapäälliset. Kammissa poistettiin laverin alta etulaudoitus, jotta laverin alle saatiin tilaa kasseille ja muille tavaroille.

Laveri ja lattia myös maalattiin. Kammin kaminan tulipesän seinämässä huomattiin syöpymää, minkä vuoksi jouduttiin tilaamaan uusi kamina, mikä on sinne asennettu heinäkuun alkupuolella.

Irma Rytkölä

Hirttä kantamassa Erkki Maununen (vas.), Atso Jantunen, Eero Nuutinen ja Markku Salminen.

Irma Rytkölä

Matot tulivat Susikyrössä puhtaiksi, kun Merjat Vainio (vas.) ja Nuutinen huolehtivat niiden pesusta.

Talaksella kämpän terassille laitettiin kaiteet, Talasjärven veneeseen uusittiin istuintuhtojen vanerit ja kämpän uunin tulipesään asennettiin uudet poskilevyt.

Kaikilla kämpillä on tänä vuonna käynyt nuohooja tekemässä viralliset nuohoukset.

Paljon muutakin tehtiin ja yhteenveto kaikista talkootöistä liitetään 2024 toimintakertomukseen. Osa talkoissa tehdyistä toimenpiteistä on tullut kämppien käyttäjiltä saatujen huomioiden, vinkkien ja toivomusten perusteella. Toivottavasti olette jatkossakin aina yhteydessä kämppätoimikuntaan, kun huomaatte kämpillä jotain korjattavaa/lisättävää.

Talkoissa oli yhteensä 19 eri henkilöä kuudesta eri kerhosta; Alppas 2, Kavtsi 3, Kolbma 1, Kuokte 3, Kuovza 2 ja Logi 2 sekä 6 henkilöä kerhottomia.

Kyrössä meitä oli kaksitoista henkilöä, Kiisalla seitsemän ja Talaksella yhdeksän. Hallituksen jäsenistä mukana oli kolme ja kämppätoimikunnasta neljä henkilöä. Suuret kiitokset talkoisiin osallistuneille Atso, Eero, Erkki, Hanna, Inka, Irma, Jari, Jukka, Jyrki, Markku, 2 x Merja, Otso, 2 x Paavo, Pirkko, Päivi ja Riikka sekä myöhäistalkoolaiselle Jarnolle.

Ilahduttavasti vanhojen konkareiden lisäksi joukossa oli nyt myös kolme uutta talkoolaista. Toivottavasti heidän kokemuksensa oli niin positiivinen, että tulevat mukaan toistekin.

Uusista, meihin muihin nähden nuorista talkoolaisista kaksi oli saanut kipinän osallistua, kun eräs talkookonkari oli kertonut heille talkoistamme ja houkutellut tulemaan mukaan. Tällaista ”lobbausta” toivotaan tapahtuvan enemmänkin uusien ja nuorempien talkoolaisten saamiseksi.

Jarno Jääskeläinen

Pekan kammi sai uuden lämmönlähteen.

Talkoot on samalla hyvä tilaisuus tutustua niin kämppiimme kuin muihin tunturilatulaisiin, solmia uusia ystävyyssuhteita ja kuulla paljon hyviä tarinoita ruokailujen yhteydessä ja iltanuotiolla. Yhteishenki on ollut, ainakin oman neljäntoista vuoden talkookokemuksen mukaan, hyvä ja iloinen ja kaikille on aina löytynyt kykyihin ja toiveisiin sopivaa tekemistä.

Ensi vuoden talkoot on alustavasti suunniteltu loppukesälle viikoille 31–33 järjestyksessä Talas – Kiisa – Kyrö.

Lopullinen aikataulu ja talkootyösuunnitelma hyväksytään yhdistyksen syyskokouksessa, minkä jälkeen ne lisätään TL:n verkkosivuille kohtaan Toiminta/kamppatalkoot. Tervetuloa mukaan!

Sirpa Alapuranen
Kämppätoimikunnan jäsen

Anitta Arpiainen

Emilia Näwätähiekan rannalla.

Anitta Arpiainen

Lyylin ja Emilian esitys kivellä.

Anitta Arpiainen

Vongankosken ihmettelyä. Emilia, Päivi, Lyyli, Hilma.

Tuula Huttunen

Ellen, Emilia, Lyyli, Hilma ja Anitta Vongankosken rannassa.

KAUPPA AUKI

MYYTÄVÄT TARVIKKEET

	á
Hihamerkki	1,70
Pinssi	1,70
Avaimenperä	5,00
Kangasmerkit	2,00/kpl tai 3 kpl/5,00
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Tunturilatu-tarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Tunturilatu-tarra (iso)	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus -kirja	0,00 + postimaksu
Kuudes vuosikymmen -kirja	0,00 + postimaksu

Susimerkit myydään vain vihityille susille.

Maksuasioista:

Tunturiladun pankkitili on **Oma Säästöpankki FI11 4108 0010 3176 86.** Tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut.

Tunturiladun tarvikkeita voi tilata yhdistyksen taloudenhoitajalta: helenius.inka@gmail.com
Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti.
Tarvikkeita on myynnissä myös Tunturiladun yleisissä tapahtumissa.

Oletko jo hankkinut Tunturiladun kangasmerkit?

Susijärjestelmä sai uuden arkikäyttöön tarkoitetun susimerkin edelleen käytössä olevan perinteisen merkin rinnalle. Tavoitteena on madaltaa kynnystä susimerkin käytöstä yleensä sekä tehdä susijärjestelmää tunnetuksi.
Merkki on kaikille susiarvoille samanlainen.

Tunturiladun merkistä on teetetty myös samantapainen kangasmerkki.

Merkkien taustalla on liimapinta, joten ne voi joko ommella tai silittää kiinni kohteeseensa.

Merkkien hinta on 2 €/kpl tai 5 €/3 kpl.

Saatavana kun ”kauppa on auki” eli Tunturiladun tapahtumien yhteydessä tai ottamalla yhteyttä Inka Heleniukseen helenius.inka@gmail.com

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n sääntömääräinen syyskokous pidetään lauantaina 5.10.2024 klo 15.00
Spa Hotel Runnissa,
Runnintie 407, Runni.

Kokoukseen järjestetään etäosallistumismahdollisuus Google Meetsin kautta. Etäkokoukseen osallistuvien tulee ilmoittautua 29.9.2024 mennessä osoitteeseen marjatta.nuutinen@gmail.com.

Etäkokoukseen osallistuville lähetetään tarkemmat tiedot kokoukseen osallistumisesta liitteineen 3.10.2024.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa! Hallitus

Avain lahjaksi!

Oletko miettinyt, että tunturilatulaiselle mieleinen lahja on kämppäavain. Sen voi ostaa lahjaksi henkilölle joka on ollut Tunturiladun jäsen vähintään vuoden.

TIEDUSTELUT:
Sirpa Alapuranen, p. 050 597 5811
sirpa.alapuranen@luukku.com

Sinustako VaVa-leirin vetäjä?

VaVa-leiri on monen lapsen ja läheisen vanhemman kesän kohokohta. Ensi kesän leiri kaipaa vetäjiä, jotka luovat leiristä jälleen elämyksen osallistujille.

Edesmennyt Kyösti Lamminjoki oli aikanaan käynnistämässä leiriä. Omaiset ovatkin toivoneet, että halukkaat muistaisivat Kösää tukemalla VaVa-leirien järjestämistä. Maksun voi lähettää Tunturiladun tilille FI11 4108 0010 3176 86, viite 4501.

Jos kiinnostuit, ota yhteyttä Paavo Ahoseen, p. 040 527 4639, pkahonen(at) gmail.com

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO

31.8.–7.9. Ruskavaellus Hammastunturien alueelle (Kavtsi)
Lisätiedot Juha Kelkka juhake1960@gmail.com, ja Markku Arola markku.arola@kolumbus.fi. Tarkemmat tiedot löytyvät Kavtsin tapahtumista ja Väärtistä. Myös muut tapahtumat ovat avoimia.

7.9. Patikointiretki Sanginjoen luonnonsuojelualueelle Kalimenkierrokselle (Owla)
Lähde mukaan syksyiselle retkelle Kalimen reitille. Patikointia kertyy noin 10 km. Ilm. 1.9. mennessä Matti Alatalolle, p. 040 705 5861 tai alatalo.matti.k@gmail.com.

14.–21.9. Syyskerhoviikko Naruska-Tuntsa -alueella Sallassa (Owla)
Majoitumme Kenttälammen kämpällä, josta löytyy 11 kpl 2-3 hengen makuuhuoneita sekä muutamia yksittäisiä vuodepaikkoja eri tiloissa. Retkeillään lähimaastossa ja Tuntsalla yhdessä tai omatoimisesti. Hyvät mahdollisuudet tehdä myös parin yön telttaretkiä.
Ilm. Unto Ojalehdolle p. 040 836 6462 tai unto.ojalehto@gmail.com tai Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com.

14.–21.9. Ruskavaellus Pyhätunturi-Luosto-reitillä (Kumpe)
Kustannuksia matkakuluista ja yöpymisestä vaelluksen alussa ja lopussa. Sopii aloitteleville ”joutenkulkijoille-kin”. Ilm. ja tiedustelut 15.8. menn. Onni Voutilaiselle p. 050 365 6138 tai onskiv@gmail.com
Retkikirje ilmoittautuneille.

14.–17.9 Syysvaellus ”Topsakantaival” (Tsietsa)
UKK-reitillä Hautajärveltä Sallaan n. 45 km. Kokoontuminen la 14.9. klo 12 Karhunkierroksen luontokeskuksessa Hautajärvellä. Yöpyminen omin majoittein laavujen tai autiotupien läheisyydessä. Kimppakyydit. Tied. ja ilm. 30.8. menn. marjatta.nuutinen@gmail.com tai 040 722 0630.

6.–12.10. Römppäviikko Kilpisjärvellä (Owla)
Lähde loppuvuoden maisemia katsomaan ja kävelemään Kilpisjärvelle. Ilm. 10.9. mennessä Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com.

6.–13.10. Römppäretki Susi-Talakselle Inariin (Kumpe).
Menomatkalla voi osallistua TL:n syyskokoukseen 4.-6.10., josta matkaamme kimppakyydein perille. Matkakulut noin 70-80 €. Majoituskulut perillä 42 € ja lisäksi yhteisten ruokien kustannuksia. Päiväretkiä kämpältä käsin. Ilm. 1.9. menn. Onni Voutilaiselle 050 365 6138 tai onskiv@gmail.com
Ilmoittautuneille retkikirje kustannusten hoito-ohjeineen.

14.12. Liukulumikenkäilyä olosuhteet huomioiden jossain (Owla)
Lähde kenkäileen liukulumikengillä kanssamme johonkin Oulun alueella tai Martimoaavalla. Ilm. 10.12. menn. Hannu Liljamolle, p. 044 322 3646 tai hannu.liljamo@gmail.com.

Tunturilatu-lehden 4/2024 retkimuistioon julkaistavaksi tarkoitettu aineisto tulee toimittaa viimeistään 29.10.2024 osoitteella osatu7997@gmail.com
Verkkosivuille kerhot päivittävät itse tulevat tapahtumat ja ilmoittavat tiivistetyt tiedot myös lehden retkimuistiota varten.

HUOM. Tapahtumat löytyvät myös Tunturiladun verkkosivuilla olevasta tapahtumakalenterista! Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille. Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen. Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin. Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on ”omat polut” retkikohteen suunnassa.

Tunturilatu ry:n syyskokous ja susiaiset 4.–6.10.2024

Spa Hotel RUNNI, Runnintie 407, 74595 Runni

OHJELMA

Perjantai:

15.00–18.00 Ilmoittautuminen ja majoittautuminen
16.00–21.00 Savusauna ja kylpylä
20.00 Iltapala nuotiolla (makkaran paistoa) ja illanviettoa
20.30 Karaoketanssit kylpylällä

Lauantai:

7.30–9.00 Aamupala ja ilmoittautuminen jatkuu
9.00–9.30 Lipunnosto ja avajaiset
9.30–11.30 Retki Neulatammelle ja Saarikosken puusulku-kanavalle + terveyslähde
12.00–13.00 Lounas
13.30–14.30 Tunturiladun hallitusrastit
15.00–16.00 Tunturiladun syyskokous ja kokouskahvit
17.00–18.00 Päivällinen
18.30–20.00 Susiaiset
16.00–21.00 Savusauna ja kylpylä
20.30 Iltapala
20.30–00.30 Tanssit kylpylällä ja/tai nuotioilta laavulla

Sunnuntai:

7.30–10.30 Aamiainen
10.00–11.00 Susien kokous
11.30 Lipun lasku ja lopetus

MAJOITUS JA RUOKAILUPAKETIT

1 paketti
Majoitus Kartanohotellilla pe-su
110 € hlö jaetussa
kahden hengen huoneessa
185 € hlö yhden hengen huoneessa
sis. aamiaisen, savusaunan yleisövuorona, vapaan Spa-osaston käytön
Ruokailut 38 €
yht. 148 €/ hlö jaetussa 2hh:ssa
223 € /hlö /1hh

2 paketti
Majoitus Kartanohotellilla la-su
55 € hlö jaetussa
kahden hengen huoneessa
95 € hlö yhden hengen huoneessa
sis. aamiaisen, savusaunan yleisövuorona, vapaan Spa-osaston käytön
Ruokailut 38 €
yht. 93 €/ hlö jaetussa 2hh:ssa
133 € /hlö /1hh

3 paketti la päiväkävijä yht. 32 €/hlö
sis. keittolounas, päivällinen

4 paketti asuntoauto/vaunu alueelle pe-su yht. 78 €
sähköpaikka 40 €
ruokailut 38 €/ hlö

5 paketti asuntoauto/vaunu alueelle la-su yht. 58 €
paikka 20 €
ruoka 38 €/ hlö

6 paketti oma teltta alueella pe-su yht. 58 €
paikka 20 €
ruokailut 38 €/ hlö

7 paketti oma teltta alueella la-su yht. 48 €
paikka 10 €
ruokailut 38 €/ hlö

Muuta:
majoitus Kylpylähotellilla
pe-su 135 €/ hlö jaettu 2hh
la-su 70 €/ hlö jaettu 2hh

majoitus Kartanon huoneistossa
pe-su 160 € /hlö jaettu 2hh
la-su 80 € / hlö jaettu 2hh

Lisävuode huoneeseen 40 €/ vrk / hlö

RUOKAILUT KOKO AJALTA SISÄLTÄÄ
lauantain keittolounas 13 €
lauantain päivällinen 19 €
lauantain iltapala 6 €
Huom! Perjantain iltapalan laavulla tai nuotiopaikalla tarjoaa Tsietsa ry. ja aamupalat kuuluu huonehintaan.

VARAUKSET:
myyntipalvelu@spahotelrunni.fi / 040 667 1846 / puh. arkisin 9–16

AAMIAINEN klo 7.30–10.30
LOUNAS klo 12–13
PÄIVÄLLINEN klo 17–18
SAVUSAUNA JA SPA PE-LA 16–21

Lisäksi sinun tulee maksaa syyspäivien osallistumismaksu 15 € Tunturikerho Tsietsa ry:n tilille FI17 4786 0010 0755 15, viite 20530 viimeistään 30.9.2024.

Ilmoittautumisen yhteydessä kerro kenen kanssa majoitut, minkä paketin valitset ja mahdolliset ruokarajoitteet. Paikat täyttyvät ilmoittautumisjärjestyksessä. Majoitus- ja ruokapakettien maksu saavuttaessa hotellin vastaanottoon.

Huom! Runnille pääsee myös junalla, kiskobussi kulkee Iisalmi-Ylivieska väliä ja pysähtyy Runnille tarvittaessa. Junalla tulijat olkaa yhteydessä järjestäjiin, niin haetaan asemalta.
Pienet muutokset ohjelmaan mahdollisia.

Tervetuloa Runnille!

Tunturikerho Tsietsa ry

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2024–2025

VANHA KÄMPPÄ (10+4 paikkaa)
1.9.–7.9. Jäsenvaraus (14/14)

20.2.–23.2. Jäsenvaraus (14/14)
29.3.–5.4. Logi (14/14)
7.4.–11.4. Jäsenvaraus (1/14)
13.9.–20.9. Kumpe (14/14)

SUSI-OSKARI (5 paikkaa)
1.9.–15.9. Jäsenvarauksia (5/5)

21.3.–29.3. Jäsenvaraus (2/5)
31.3.–14.4. Jäsenvaraus (5/5)
13.9.–20.9. Kumpe (5/5)

KOIRA-OSKARI (5 paikkaa)
8.9.–14.9. Jäsenvaraus (3/5)
10.9.–11.9. Jäsenvaraus (2/5)
14.9.–21.9. Jäsenvaraus (5/5)

22.3.–29.3. Jäsenvaraus (5/5)
29.3.–8.4. Jäsenvaraus (2/5)
1.4.–6.4. Jäsenvaraus (1/5)
8.4.–26.4. Jäsenvarauksia (5/5)
13.9.–20.9. Kumpe (5/5)

SUSI-KIISA (8 paikkaa)
15.9.–22.9. Okta (8/8)
22.9.–26.9. Njalla (8/8)

SUSI-TALAS (10 paikkaa)
1.9.–7.9. Jäsenvaraus (2/10)
7.9.–14.9. Logi (10/10)
6.10.–13.10. Jäsenvaraus (6/10)

6.9.–13.9. Logi (10/10)

Ajan tasalla olevat petipaikkavaraukset löytyvät verkkosivuilta kämppien varauskalentereista tunturilatu.fi/lapin-kampat/petipaikkavaraukset

AIHKIN VARAUKSET 2024–2025
30.8.–2.9. Jäsenvaraus
7.9.–25.9. Jäsenvarauksia
27.9.–29.9. Jäsenvaraus
4.10.–6-10. Jäsenvaraus
21.12.–1.1. Jäsenvarauksia

1.1.–13.1. Jäsenvarauksia
22.2.–1.3. Jäsenvaraus
15.3.–12.4. Jäsenvarauksia

ALUE- JA AVAINMAKSUT 2024

Kiinteistöjen aluemaksut (koskevat myös päiväkäyntejä jos käyttää palveluja): tunturilatu.fi/lapin-kampat/tukikohtien-kayttomaksut
Aluemaksut suoritetaan kämpissä oleviin lippaisiin tai kämpän viitenumerolla Tunturiladun tilille **FI11 4108 0010 3176 86**.

- **Susikyrö (viite 5050)** jäsenet **10 €/vrk/hlö**, ei-jäsenet **15 €/vrk/hlö**
- **Susi-Kiisa (viite 7090)** jäsenet **7 €/vrk/hlö**, ei-jäsenet **10 €/vrk/hlö**
- **Susi-Talas (viite 6020)** jäsenet **7 €/vrk/hlö**, ei-jäsenet **10 €/vrk/hlö**
- Aluemaksua ei peritä alle 12-vuotiailta lapsilta.

Viikkomaksut (koskee kämpän kaikkien petipaikkojen varaamista 5/6/7 vuorokautta):

- **Susikyrö vanha kämppä 600 € (viite 5050)**
- **Susi-Oskari 250 € (viite 5050)**
- **Koira-Oskari 250 € (viite 5050)**
- **Susi-Kiisa 280 € (viite 7090)**
- **Susi-Talas 350 € (viite 6020)**

Koko kämpän varaus alle 5 vrk päivähinnalla (=jäsenen aluemaksu x kämpän paikkamäärä x vuorokausimäärä)

Aihki (viite 8060)
vuokra **33 €/vrk/koko mökki.**

Susikyrön autonlämmitystolppien käyttö **2 €/lämmityskerta** (4 tuntia).

- Auton lämmitystolppien käyttömaksu maksetaan joko Tunturiladun tilille **FI11 4108 0010 3176 86 (viite 5050)** tai Pekan Oskarin eteisessä olevaan lippaaseen ja merkitään sähkön käyttäjän nimi samassa paikassa olevaan vihkoon.

Kämppien järjestyssäännöt löytyvät verkkosivuilta kunkin kämpän kohdalta esim. tunturilatu.fi/lapin-kampat/susikyro, **Aihkin käyttösäännöt** kohdasta tunturilatu.fi/lapin-kampat/aihki

Kämppäavaimet

- Kämppäavaimen lunastusmaksu on **130 €**. Avaimen palautuksen tapahduttua maksua ei palauteta.
- **Avainanomuslomake** samoin kuin **Kämppien avain- ja käyttösäännöt** löytyvät verkkosivuilta kohdasta tunturilatu.fi/lapin-kampat/kamppaavaimen-lunastus

Alue- ja avainmaksut vuodelle 2025 päätetään syyskokouksessa 5.10.2024.

VARAUSTENHOITAJA SEKÄ AVAINANOMUKSET JA -PALAUTUKSET:
Sirpa Alapuranen, p. 050 597 5811, Vallikatu 5–7 A4, 02650 Espoo
sirpa.alapuranen(at)luukku.com, varaukset(at)tunturilatu.fi

Tsietsalaiset meloivat toukokuun lopulla Koloveden kansallispuistossa

Kirsi Tenhunen

Ruokatauko Lapinniemessä.

”Koloveden kansallispuistossa vesi kantaa melojan kalliojyrkänteiden syliin, Saimaan syvyyksien ylle. Kalliomaalaukset kertovat luonnon ja ihmisen vuosituhantisesta yhteiselosta ja hiljaisuuden keskellä tunnet yhteyden muinaiseen aikaan.”

Suora lainaus Luontoon.fi sivustolta ja täytyy todeta, että totta joka sana!

Perjantai-aamupäivänä yhdeksän innokasta tsietsalaista suuntasi tähän upeaan kohteeseen odottavien mielin. Sää oli aurinkoinen ja lämmin, kuin tilattu tälle retkelle. Lähtö tapahtui Heinäveden Kirkkorannasta, jossa on hyvä melomaan lähtemiseen tarkoitettu laituri, siitä pääsee kastumatta vesille. Lähdössä oli muutama muukin meloja. Kajakit lähes kaikille oli Ylä-Savon Mela:sta, koska jäsenenä ja alkeiskurssin käyneenä saa sen lainattua maksutta.

Lähtöpäivän ensimmäinen pysähdys oli Vaajasalon saaren eteläpään leiriytymispaikka, johon jäimme myös yöksi. Leiriin nousi kaksi telttaa ja seitsemän riippumattoa. Iltaohjelmassa oli ruokailua ja uintia. Sen jälkeen uni jo maittoi. Yöllä satoi ja tuuli kovasti, toisia se valvotti, toisia ei.

Aamulla ennen yhdeksää oli syöty, leiri purettu ja olimme valmiita lähtemään. Sade oli lakannut ja ilma oli lämmin, puolipilvinen.

Ensimmäinen pysähdys ja ruokailu oli Syvänniemen leiriytymisalueella. Syötiin hyvin ja kiirehtimättä. Keskustelimme myös melojan kanssa, joka tuli siitä suunnasta mihin olimme menossa. Hän kertoi nähneensä norpan ja kalasääksen pesällään jonkin matkan päässä.

Isokoskelo menossa pesälle.

Ukonvuoren kalliomaalauksilla, vasemmalta Kirsi Tuovinen, Marjatta Nuutinen, Anna Maria Pitkälä, Päivi Korolainen, Leena Holopainen, Sirpa Ruuskanen, Sanna Eskelinen, Jenni Eskelinen ja edessä Kirsi Tenhunen.

Matka jatkui Kärängönlahden kautta pienelle Kolovedelle, Koukunvirran kautta Kinkoselälle Pitkäsaareen yöksi.

Matkalla nähtiin se kalasääksi pesällään. Pitkäsaareen leiriä pystyttäessä ihmettelimme kahta isokoskelonaarasta, jotka uivat aivan rannassa ja väliin nousivat kalliolle ihan lähelle. Hetken mietittyämme siirryimme vähän kauemmaksi ja toinen linnuista lensikin melkein heti vessan alle. Totesimme, että siellä täytyi olla pesä.

Kohta toinenkin linnuista asteli arvokkaasti liiterin edestä sen taakse ja jäi sinne. Mitä ilmeisimmin silläkin oli siellä pesä.

Mietimme jo, että pitääkö meidän vaihtaa paikkaa niiden takia, mutta kun ne pelottomasti aina menivät pesälleen, tulimme hyvin toimeen niiden kanssa. Aivan rantaan ilmaantui myös iso kala, jonka olimme tunnistavinamme säyneeksi. Iltamelonnalla käytiin Vierunvuoren kalliomaalauksella ja ennen nukkumaanmenoa tehtiin tuttavuutta rantakäärmeen kanssa, onneksi ei kuitenkaan ollut kyy.

Yö oli upea, kaukana kaulushaikara puhalteli pulloon, käki kukkui ja kuikat huuteli.

Aamulla olimme jälleen valmiit lähtemään jo yhdeksältä. Aurinko paistoi myös viimeisenä retkipäivänä. Ensin melottiin Lapinniemen leiriytymisalueelle, jossa taas ruokailtiin.

Yökuvaa riippumatosta!

Siitä jatkettiin Ukonvuoren kalliomaalauksille, jotka olivatkin näkemisen arvoiset. Sen jälkeen olikin jo vuorossa Kirkkoranta ja kajakkien pakkaaminen. Kirkkorannassa näimme ainakin kolme rantakäärmettä, joista yksi lähti uimaan. Ei ole ennen nähty uivaa käärmettä.

Oli jälleen upea ja kiireetön melontareissu, vaikka se norppa jäi näkemättä. Matkaa kertyi reilu 40 kilometriä ja maisemat Kolovedellä kalliorantoineen ovat todella upeat.

Kolovedellä ei myöskään saa ajella moottoriveneellä, se tuo todellisen rauhan tunteen melojalle!

Ohjaajina reissulla toimivat **Marjatta Nuutinen**, **Leena Holopainen** ja allekirjoittanut.

Kirsi Tenhunen